

Terumah**Devarim 18**

- (1) The Cohanim - the Leviim shall not have a portion or an inheritance with Israel; the fire offerings of G-d and His inheritance shall they eat.
- (2) He shall not have an inheritance amongst his brothers, G-d is his inheritance, as He spoke to him.
- (3) This shall be the law of the Cohanim from the people, from every animal that is slaughtered, whether from an ox or of the flock, he shall give the Cohen the foreleg, the jaw and the maw.
- (4) The first of your grain, wine and oil, and the first of the shearing of your flock you shall give him.
- (5) For G-d has chosen him from amongst all your tribes, to stand and minister in the name of G-d, him and his sons all the days.

דברים פרק יח

(א) לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יקזק ונחלתו יאכלו:

(ב) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יקזק הוא נחלתו כאשר דבר לו:

(ג) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה:

(ד) ראשית דגנך תירשף ויצהרף וראשית גז צאנך תתן לו:

(ה) כי בו בחר יקזק אלהיך מכל שבטיו לעמוד לשרת בשם יקזק הוא ובניו כל הימים:

Vayikra 22

- (10) No non-Cohen shall eat of the holy; one who lives with a Cohen or his hired worker may not eat of the holy.
- (11) If a Cohen will purchase a person, with his money, he may eat of it. And someone born into his home may eat of it.
- (12) If a Cohen's daughter shall be married to a non-Cohen she may not eat of the holy Terumah.
- (13) If the daughter of a Cohen becomes widowed or divorced and not have any children she may return to her father's home and eat from her father's's food, but no non-Cohen may eat of it.
- (14) If a man will eat of the terumah accidentally he must add one fifth and repay the holy to the Cohen.

ויקרא פרק כב

(י) וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש:

(יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו:

(יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל:

(יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו:

(יד) ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסר חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש:

Talmud Sanhedrin 83a

The following transgressions incur the heavenly death penalty: someone who eats *tevel*; a cohen who eats Terumah while *tameh*; a non-Cohen who eats Terumah....

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פג עמוד א

ואלו שבמיתה: האוכל את הטבל, וכהן טמא שאכל תרומה טהורה, וזר שאכל את התרומה....

Rambam Hilchot Terumah 1; 26

Terumah nowadays, even in those parts of Israel that were settled when the exiles returned from Bavel, and even those from the time of Ezra, are only Rabbinic. Terumah from the Torah only applies in Israel, and only when all of Israel live there, as it states "When you come to the land..." - when you all come, just like the first conquest of Israel, and just as is going to happen in the future with the third conquest of Israel. Not like the second conquest which was in the time of Ezra, when only some of the people came back. Therefore Terumah does not apply from the Torah. It seems to me that this is the case with Ma'aser also, that it is only Rabbinic nowadays. [Ra'avad: The Rambam did not get this Halacha straight, because the Halacha is like Rabbi Yochanan who says in Yevamot that Terumah nowadays is a Torah requirement. It also seems that the Rambam himself wrote this at the beginning of the book. If something is Rabbinic it must be referring to Challah.

רמב"ם הלכות תרומות פרק א הלכה כו

התרומה בזמן הזה ואפילו במקום שהחזיקו עולי בבל ואפילו בימי עזרא אינה מן התורה אלא מדבריהן שאין לך תרומה של תורה אלא בא"י בלבד, ובזמן שכל ישראל שם שנאמר כי תבואו ביאת כולכם כשהיו בירושלם ראשון וכמו שהן עתידין לחזור בירושלם שלישית, לא כשהיו בירושלם שנייה שהיתה בימי עזרא שהיתה ביאת מקצתן ולפיכך לא חייבה אותן מן התורה, וכן יראה לי שהוא הדין במעשרות שאין חייבין בזמן הזה אלא מדבריהם כתרומה. [השגת הראב"ד: התרומה בזמן הזה וכו' עד שהן עתידין לחזור בירושלם שלישית. א"א לא כיון להלכה יפה דהא קי"ל כרבי יוחנן דאמר ביבמות תרומה בזמן הזה דאורי"י והוא עצמו נראה שכך כתב בתחלת הספר ואי איתא להא מילתא בחלה הוא דאיתא.]

Rambam Hilchot Terumah 3; 1

Terumah Gedolah has no amount from the Torah, as it says "The first of your grains...", even a single grain of wheat would exempt the rest of the crop. *L'chatchila* one should only separate the amount that the Rabbis set. In an era when the Terumah will only be burnt because of *tumah* one may separate a tiny amount even *l'chatchila*.

רמב"ם הלכות תרומות פרק ג הלכה א

תרומה גדולה אין לה שיעור מן התורה, שנאמר ראשית דגן כל שהוא אפילו חטה אחת פוטרת הכרי, ולכתחלה לא יפריש אלא כשיעור שנתנו חכמים ובזמן שהיא עומדת לשריפה מפני הטומאה יש לו להפריש כל שהוא לכתחלה.

Rambam Hilchot Terumah 3; 2

How much did the Chachamim set as the amount for Terumah? A generous amount is 1/40th, an average amount is 1/50th, and a miserly amount is 1/60th. One should not take less than 1/60th.

רמב"ם הלכות תרומות פרק ג הלכה ב

וכמה הוא שיעורה שנתנו חכמים, עין יפה אחד מארבעים, והבינונית אחד מחמשים, רעה אחד מששים, ולא יפחות מאחד מששים.

Shulchan Aruch YD 331; 1

The Torah laws of Terumah and Ma'aser only apply in Israel, regardless of whether the Temple is standing or not. The prophets established that the laws should also apply in Shinar because it is close to Israel and

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף א

התרומות ומעשרות אינם נוהגים מן התורה אלא בארץ ישראל, בין בפני הבית בין שלא בפני הבית, ונביאים התקינו שיהיו נוהגים אפילו בארץ שנער, מפני שהיא סמוכה לארץ ישראל ורוב ישראל הולכים ושבים שם. וחכמים הראשונים התקינו שיהיו נוהגים אף בארץ מצרים ובארץ עמון ומואב, מפני שהם סביבות לארץ ישראל. סוריא, הקונה בה שדה חייבת בתרומות ומעשרות מדברי סופרים. ושאר הארצות, אין תרומות ומעשרות נוהגות בהן.

most of the Jews go back and forth from there. The early Sages

established that the laws should also apply in Egypt and the lands of Amon and Moav, since they surround Israel. Regarding Suria, one who purchases a field there must take Terumah and Ma'aser by Rabbinic law. In all other countries these laws do not apply.

Shulchan Aruch YD 331; 2

Nowadays, even in those places which were settled by the exiles who returned from Bavel, and even those in the time of Ezra, the laws of Terumah and Ma'aser do not apply from the Torah, but only Rabbinically. This is because the Torah states "When you come..." which implies that all of the Jews must return and not only some of them, as happened in the time of Ezra.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף ב

בזמן הזה, אפילו במקום שהחזיקו בו עולי בבל, ואפילו בימי עזרא אין חיוב תרומות ומעשרות מן התורה, אלא מדבריהם. מפני שנאמר: כי תבואו משמע ביאת כולכם ולא ביאת מקצתן, כמו שהיתה בימי עזרא.

Shulchan Aruch YD 331; 19

Terumah Gedolah nowadays, since it is going to be destroyed because of *tumah*, there is no minimum amount. [Rama: Nowadays it may be given to anyone, whether a talmid chacham or an am ha'aretz, even if he does not have certified lineage, but is only a cohen by chazaka. The cohen must burn the terumah, but he may store it and burn it later, since he may benefit from the burning. A non-Cohen may not benefit from burning the terumah unless a Cohen is also benefiting with him. Any other benefits that do not destroy the Terumah are permitted to a non-Cohen. If a Cohen eats with a non-Cohen he may use Terumah oil for light, and even when the Cohen leaves, he does not need to extinguish the flame, but may let it continue burning until it goes out by itself. All of this applies to Terumah that has become *tameh*, but if it has not become *tameh* it is forbidden to burn it. It is preferable to ensure that it becomes *tameh* before storing it in the silo.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף יט

תרומה גדולה, בזמן הזה שהיא עומדת לשריפה מפני הטומאה, שיעורה כל שהוא. הגה: ונותן בזמן הזה לכל כהן שירצה, בין חבר בין עם הארץ, ואפילו אינו מיוחד רק שמוחזק בכהן, והוא שורפה, ויכול להניחה ולשרפה, (עד) שיכול ליהנות ממנה בשעת שריפתה. אבל זר אסור ליהנות ממנה בשעת שריפתה, אם לא שכהן נהנה עמו. אבל שאר הנאות שאינו מכלה אותה, מותרת אפילו לזרים (טור). כהן שאוכל אצל ישראל, נותן בנר שמן של תרומה, ואע"פ שעומד הכהן והולך לו, אין צריך לכבותו עד שיכבה מעצמו (מרדכי פ' אלמנה לכה"ג). וכל זה מיירי בתרומה שהוכשרה, דאז נטמאת ומותר לשרפה. אבל אם לא הוכשרה, שלא נטמאת, אסור לשרפה. וטוב להכשיר אותם קודם מירוח, כדי שתקבל טומאה ויהא מותר לשרפה (טור).

Shulchan Aruch YD 331; 52

Terumah must be taken from the nice part of the produce. It seems to me that nowadays when the Terumah must be destroyed because of *tumah*, that we are not particular about this. However regarding Ma'aser that is given to the Levi one should be particular to give only from the nice part.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף נב

אין תורמין אלא מן היפה. ונראה לי דהשתא דלאיבוד אזלא מפני הטומאה, אין להקפיד בכך; ומיהו במעשר הניתן ללוי ולעני, יש להקפיד.

Ma'aser Rishon and Terumat Ma'aser**Bamidbar 18**

(21) To the sons of Levi, behold, I have given every tithe as a heritage in exchange for the service that they perform, the service of the Ohel Moed.

(22) So that the Children of Israel shall not again come near to the Ohel Moed and bear a sin and die.

(23) The Levi himself shall perform the service of the Ohel Moed and they shall bear their sin, an eternal decree for all generations, and among the Children of Israel they shall not inherit a portion.

(24) For the tithe of the Children of Israel that they take for G-d as a gift I have given to the Leviim as a heritage, therefore I have said to them that they shall not inherit amongst the Children of Israel.

(25) And G-d spoke to Moshe saying:

(26) Speak to the Levi'im and say to them, When you take Ma'aser from the Children of Israel which I have given you from them as you inheritance, you shall take terumah from it for G-d, a tenth of the tenth.

Shulchan Aruch YD 331; 19

After separating Terumah, from the remainder one separates 1/10th, and this is called Ma'aser Rishon, which is given to the Levi. Some say it may also be given to a Cohen. Regarding this the Torah states "For the tithe ...And to the sons of Levi..."

Shulchan Aruch YD 331; 20

After the Levi receives his Ma'aser Rishon he must separate 1/10th from it and give it to a Cohen, and this is called Terumat Ma'aser. Regarding this the Torah states: "Speak to the Leviim..."

Shulchan Aruch YD 331; 16

Ma'aser Rishon may be eaten by any Jew, and may be eaten in a state of *tumah*.

במדבר פרק יח

(כא) וּלְבְנֵי לְוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנִחְלָה חֶלֶף עֲבֹדְתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד: (כב) וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֱהֵל מוֹעֵד לְשֵׂאת חֲטָא לְמוֹת: (כג) וְעַבְד הַלְוִי הוּא אֶת עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֹנֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחְלוּ בַחֲלָה: (כד) כִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לָהּ תְרוּמָה נָתַתִּי לְלוּיִם לְנִחְלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחְלוּ בַחֲלָה: (כה) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כו) וְאֵל הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֲתֵם בְּנִחְלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת ה' מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר:

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף יט

ואחר כך מפריש מן השאר אחד מעשרה, והוא נקרא מעשר ראשון ונותנו ללוי. וי"א אף לכהן (טור). ועל זה נאמר בתורה: כי את מעשר בני ישראל וגו' (במדבר יח, כד) ולבני לוי הנה נתתי את כל מעשר בישראל וגו' (במדבר יח, כא).

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף כ

מעשר ראשון שלוקח הלוי, מפריש ממנו אחד מעשרה ונותנו לכהן, והוא נקרא תרומת מעשר, ועליו נאמר: ואל הלויים תדבר וגו' (במדבר יח, כו).

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף סז

מעשר ראשון מותר באכילה לישראל, ומותר לאכלו בטומאה.

Shulchan Aruch YD 331; 76

One may not estimate Ma'aser, but must either measure, or weigh or count (to ensure it is 1/10th)

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף עו
אין מעשרין באומד, אלא במדה או במשקל או במנין.

Shulchan Aruch YD 331; 28

Some who wants to separate Terumah and Terumat Ma'aser at the same time should separate a bit more than 1/100th, and say: 'The part that is 1/100th in this portion shall be on this side that I separated, and is chulin. The remainder that I separated which is a bit more than 1/100th shall be Terumah for all the produce. The Ma'aser that is 1/10th of the total produce shall be next to this part that I separated, and this part that remains from the Terumah that I separated shall be Terumat Ma'aser on everything.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף כח
הרוצה להפריש תרומה ותרומת מעשר כאחד, מפריש אחד ממאה ומעט יותר, ואומר: אחד ממאה שיש כאן, הרי הוא בצד זה שהפרשתי והרי הוא חולין; והנשאר מזה שהפרשתי, שהוא המעט היתר על אחד ממאה, הוא תרומה על הכל; והמעשר שראוי להיות למאה חולין אלו, הרי הוא בצד זה שהפרשתי; וזה הנשאר יותר על התרומה ממה שהפרשתי הרי הוא תרומת מעשר על הכל.

Ma'aser Sheni**Devarim 14**

(22) You shall tithe the entire crop that is produced in your field, year by year.

(23) And you shall eat it before G-d, in the place that He will choose to dwell His name there - the tithe of your grain, your wine, your oil, the firstborn of your cattle and your flocks, so that you will learn to fear G-d, your G-d all the days.

(24) If the road will be too long for you, so that you cannot carry it, because the place that G-d will choose to dwell His name there is far from you, because G-d has blessed you -

(25) Then you may redeem it on money, wrap the money in your hand, and go to the place that G-d will choose.

(26) You may spend the money on whatever your heart desires - for cattle, for flocks, for wine, or for alcohol, or anything that you desire. You shall eat it there before G-d and rejoice with your family.

(27) You shall not forsake the Levi who is in your cities, for he has no portion or inheritance with you.

דברים פרק יד
(כב) עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה:
(כג) ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד לראה את ה' אלהיך כל הימים:
(כד) וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם כי יברכה ה' אלהיך:
(כה) ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו:
(כו) ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשאליך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך:
(כז) והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך:
(כח) מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
(כט) ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה ה' אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

Ma'aser Ani**Devarim 26**

(12) When you shall finish tithing every tithe of your produce in the third year, the year of the tithe, you shall give to the Levi, to the convert, the orphan and the widow, and they shall eat in your cities and be satisfied.

דברים פרק כ
(יב) כִּי תִכְלֶה לַעֲשֹׂר אֶת כָּל מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לְגֵר לְיִתוּם
וְלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ:

Shulchan Aruch YD 331; 19

Afterwards we separate ten percent from the remainder. This is called *ma'aser sheni*, and the owner may eat it. Here we will explain the laws. Regarding this tithe it states "tithe you will tithe" (Devarim 14; 22).

This is the order of the tithes in the 1st, 2nd, 4th and 5th years of the 7 year cycle. However in the 3rd and 6th years instead of *ma'aser sheni* one must take *ma'aser ani*, which is given to the poor. Regarding this tithe the verse states "at the end of three years you will take out all your tithes... and the Levi will come... etc. (Devarim 14; 28-29). The

produce of the 7th year is all *hefker* (ownerless), and therefore there are not terumot or tithes at all. Outside of Israel (in those places where they take tithes), in Egypt, Amon and Moav, where there is no shmita, they separate *ma'aser rishon* and *ma'aser ani*. And in Shinar, they take *ma'aser sheni* like the majority of years.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף יט
ואח"כ מפריש מהשאר אחד מעשרה, והוא נקרא מעשר שני, והוא לבעליו, ובסימן זה יתבאר משפטיו, ועליו נאמר: עשר תעשר (דברים יד, כב) ועל הסדר הזה מפרישין בשנה ראשונה מהשבוע, ובשניה וברביעית ובחמישית. אבל בשלישית ובששית מהשבוע, אחר שמפרישין מעשר ראשון מפרישין מהשאר מעשר ראשון, ונותנים לעניים, והוא נקרא מעשר עני. ואין בשתי שנים אלו מעשר שני אלא מעשר עני, ועליו נאמר: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך וגו' ובא הלוי וגו' (דברים יד, כח - כט) שנת השמיטה כולה הפקר ואין בה לא תרומה ולא מעשרות כלל. ובחוצה לארץ שאין בה שטת קרקע, מפרישין בשנת השמיטה בארץ מצרים ובעמון ומואב מעשר ראשון ומעשר עני. ובארץ שנער, מפרישין בה מעשר שני, כמו ברוב השנים.

Shulchan Aruch YD 331; 57

One may not take terumah from this year's crops for last year's crops, and not from last year's crops for this year's. If a person did take terumah from the wrong year's crops it is not valid terumah, as the verse states "each year".... The first of Tishrei is the new year for *ma'aser* of grains, beans and vegetable. The 15th of Shevat is the new year for *ma'aser* of fruit from trees.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף נז
אין תורמין מפירות שנה זו על פירות שנה שעברה, ולא מפירות שנה שעברה על פירות שנה זו; ואם תרם, אינה תרומה, שנאמר: שנה שנה (דברים יד, כב). ... אחד בתשרי ראש השנה למעשרות תבואה וקטניות וירקות, וט"ו בשבט ר"ה למעשרות האילן.

Shulchan Aruch YD 331; 125

The first of Tishrei is the new year for *ma'aser* of grains, beans and vegetables. 15th of Shevat is the new year for *ma'aser* of fruits. Any grains or beans that ripened before Rosh Hashana of the third year, even though they finished growing and were harvested in the third year, must have *ma'aser sheni* separated from them. Similarly fruit that ripened before 15th Shevat of the third year, even though they finished growing and were picked

later, at the end of the third year, have *ma'aser* taken according to the previous year, meaning *ma'aser sheni*. Similarly if they ripened in the fourth year, even though they finished growing and were harvested in the fifth year, must have *ma'aser ani* separated from them.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף קכה
 באחד בתשרי הוא ראש השנה למעשר תבואה וקטניות וירקות. ובט"ו בשבט, הוא ראש השנה למעשר האילנות. כיצד, תבואה וקטניות שהגיעו לעונת המעשרות לפני ראש השנה של שלישית, אע"פ שנגמרו ונאספו בשלישית, מפרישין מהן מעשר שני. וכן פירות האילן שבאו לעונת המעשרות קודם ט"ו בשבט של שלישית, אע"פ שנגמרו ונאספו אחר כ"ב בסוף שנה שלישית, מתעשרין לשעבר ומפרישין להם מעשר שני. וכן ואם באו לעונת המעשרות קודם ט"ו בשבט של רביעית, אע"פ שנגמרו ונאספו ברביעית, מפרישין מהם מעשר עני. ואם באו לעונת המעשרות אחר ט"ו בשבט, מתעשרין להבא.

Shulchan Aruch YD 331; 126

Vegetables have *ma'aser* taken according to when they are picked. For example, if they are picked on Rosh Hashana of the third year, even though they ripened and finished growing in the second year, they have *ma'aser ani* taken from them. If they were picked in the fourth year, *ma'aser sheni*. An etrog

also, unlike other fruits, is considered like a vegetable and *ma'aser* is taken according to when it was picked. For example, if it was picked in the third year after 15th Shevat, it requires *ma'aser ani*, even though it ripened during the second year. So too, if it was picked in the fourth year before 15th Shevat, it requires *ma'aser ani*.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף קכו
 הירק, בשעת לקיטתו עישורו, כיצד, אם נלקט ביום ר"ה של שלישית, אע"פ שבא לעונת המעשרות ונגמר בשניה, מפרישין ממנו מעשר עני. ואם נלקט ברביעית, מעשר שני. וכן האתרוג, בלבד משאר פירות האילן, הרי הוא כירק והולכין אחר לקיטתו, בין למעשר בין לשביעית. כיצד, אם נלקט בשלישית אחר ט"ו בשבט, מפרישין ממנו מעשר עני אע"פ שנגמרה בשניה. וכן אם נלקט ברביעית קודם ט"ו בשבט, מפרישין ממנו מעשר עני.

Shulchan Aruch YD 331; 132

Ma'aser sheni is eaten by the owners inside the walls of Jerusalem, as the verse states, "You shall eat it before G-d, in the place that He chooses..." (Devarim 14; 23). It applies

whether there is a Temple, or even without a Temple, but is only permitted to be eaten in Jerusalem if the Temple is standing.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף קלב
 מעשר שני נאכל לבעליו לפניו מחומת ירושלים, שנאמר: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר וגו' (דברים יד, כג) ונוהג בפני הבית ושלא בפני הבית, אבל אינו נאכל בירושלים אלא בפני הבית.

Shulchan Aruch YD 331; 133

Nowadays, if a person wishes to redeem a maneh's worth of *ma'aser sheni* on a penny, *l'chatchila* they may do so, and throw the penny into the Mediterranean. But for any other sea they must first destroy the coin. Similarly they may redeem a maneh's worth of fruit on a penny's worth of other fruit, and destroy those fruits, so that it should not cause a stumbling block for anyone else.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף קלג

בזמן הזה, אם רצה לפדות מעשר שני שוה מנה בפרוטה, לכתחלה, פודה ומשליך הפרוטה לים הגדול; אבל לשאר נהרות צריך לשחקה תחלה. וכן אם חילל (פירוש אם עשאו חולין על ידי פדיון) מעשר שוה מנה על שוה פרוטה מפירות אחרות, הרי זה מחולל, ושורף את הפירות שחילל עליהם, כדי שלא יהיו תקלה לאחרים.

Shulchan Aruch YD 331; 138

One may not redeem *ma'aser sheni* except on coins. If a person redeems their own *ma'aser sheni* they must add on an extra fifth to the value, and that must also be only coins. The coins must have a face or writing on them. If someone redeemed their *ma'aser* on a piece of plain silver, or something similar (which is called an *asimon*), they have not achieved anything. One may not redeem on a coin worth less than a *pruta* (penny), since that is similar to redeeming on an *asimon*. One may not redeem it on a coin that is not valid at that time in that place, and may not redeem on money that does not belong to him. However, it may be that these rules only apply when the Temple is standing, but nowadays, that the *ma'aser sheni* is not eaten, there is no need to be stringent. Nevertheless, even nowadays, one should only redeem on minted coins, which belong to him and which are legal tender, or redeem the *ma'aser sheni* on other fruits.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף קלח

אין פודין מעשר שני אלא בכסף. וכן אם פדה מעשר שני שלו, שהוא מוסיף חומש, לא יהיה החומש אלא כסף, כקרן. ואין פודה בכסף שאינו מטבע, אלא בכסף מפותח שיש עליו צורה או כתב; ואם פדה בלשון של כסף וכיוצא בו, והוא הנקרא אסימון, לא עשה כלום. ואין פודין בפחות מפרוטה, מפני שהוא כפודה באסימון. ואין פודין במטבע שאינו יוצא באותו זמן ובאותו מקום. ואינו פודה במעות שאינם ברשותו. ואפשר שאין דברים אלו אמורים אלא בזמן שבית המקדש קיים, אבל עכשיו שאין מעשר שני נאכל, אין להקפיד בכך. ומ"מ יש לחוש בדבר, ואף בזמן הזה לא יפדה מעשר שני אלא על כסף שיש בו מטבע היוצא, והוא ברשותו, או יחלל על פירות אחרים.

Shulchan Aruch YD 331; 89

A fig tree which is growing in the courtyard, one may eat figs from it one at a time without taking *terumah* or *ma'aser*. However, if a person takes several at once they must separate everything. This only applies if they are standing on the ground. If a person climbs the tree they may take and eat as many as they want without separating anything, since the airspace of the courtyard does not fix the fruit to require *ma'aser*.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף פט

תאנה העומדת בחצר, אוכל ממנה אחת אחת, ופטור. ואם צירף, חייב במעשר. בד"א, כשהיה עומד בקרקע. אבל אם עלה לראש התאנה, ממלא חיקו ואוכל שם, שאין אויר חצר קובע למעשר.